

FÜLÖP ILONA

Ő is elment. Csöndesen, ahogyan élt s váratlanul, ahogyan pár évtizeddel ezelőtt föltűnt sajtónkban. Szabadkáról került át fiatal lány korában, telve magas irodalmi ambíciókkal. Az irodalom közelharcai után egy darabig az újságírás lett a kenyere, aztán Hollywoodba ment újraéledt ambíciókkal. Ennek terméke lett a "Tavaszi eső" című filmje, ami Európát is bejárta. Aztán sokáig nem találkoztunk a nevével. A filmiparral alkudott meg s annak lett szorgalmas munkáse. Egy idő óta megint a "Szabadság" hasábjain jelentek meg nem nagy igényű, de mindig őszinte és üde írásai, amik kiegyensúlyozott lélekre mutattak. Ama kevesek közé tartozott, akik tudtak nagyképűség nélküli egyszerűséggel írni egyszerű amerikai magyarok számára. És ez nem könnyű mesterség. Sokáig kell tanulni s szenvedni is miatta. Ő mindkettőt vállalta becsülettel. Ezért volt sok olvasója. Évszázados jubileumát ünneplő szabad sajtónk történelmében előkelő hely illeti meg Fülöp Ilonát.

„Felszólalás” aug. 1953

